

„NAŠ GLAS“ izide
vsakega prvega, in
petnajstega v mesecu.
Naročnina za celo leto
Din 40.—, za pol leta
Din 20.—, za četrt leta
Din 10.—. — Za inozem-
stvo je dodati poštnino.
— Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana,
Franciškaška ulica 6/I.
Rokopisi se ne vračajo.
Nefrankirana pisma
se ne sprejemajo. —
Upravništvo: Ljubljana,
Franciškaška ulica št. 6.
Račun poštne hranilnice
v Ljubljani št. 11.467.

List za državne nameščenke in upokojence

Zadružni dnevi v Ljubljani

V počastitev petnajstletnice obstoja ljubljanske železničarske nabavljalne zadruge in desetletnice tuk. železničarske kreditne zadruge je bil letošnji občni zbor Zveze nabavljalnih zadrug drž. uslužbencev v Ljubljani. Zborovanja in razne druge prireditve so trajale od 26. junija pa prav do 1. julija. Razvile so se v impozantno manifestacijo združnega gibanja in v dokaz, kako močno je združna miselnost že zasidrana med slovenskim drž. uslužbenstvom. Hkrati so bile te slovesnosti in z njimi združene prireditve dokaz velike gnotne in moralne sile, ki jo predstavljajo uspehi združnega delovanja drž. uslužbenstva.

V naslednjem bomo samo na kratko opisali potek teh pomembnih združnih dni, ki so tudi občinstvu izven vrst našega stanu pokazali vso razsežnost in globino našega združnega delovanja. Podrobnosti objavimo še v prih. številkah lista.

Zborovanja.

V dneh 27., 28. in 29. junija so zborovali upravni in nadzorni odbor Zveze, delegatska konferenca, ki je zbrala 214 odposlancev zadrug in posamezne sekcije, ki so obravnavale različna vprašanja, določena za sklepanje na glavni skupščini. Nazadnje je zboroval tudi plenum delegatske konference, ki je dokončno razmotril vse predmete, ki so tvorili dnevni red glavnega zborovanja.

V sredo, dne 30. junija je popoldne ob 3. uri bila glavna skupščina. Navzočih je bilo 294 odposlancev, ki so zastopali 179 v Zvezi zastopanih zadrug. Navzoči so bili mnogoštevilni tuji gostje, predvsem zastopniki bolgarskih združnikov, dalje predsednik osrednje zveze češkoslovaških zadrug in odposlanca zveze avstrijskih nabavljalnih zadrug. Udeležili so se zborovanja tudi zastopnik Nj. Vel. kralja, predstavitelji raznih ministrstev in krajevnih posvetnih in cerkvenih oblastev. Udeležili so se zborovanja tudi odposlanci mnogih združnih organizacij.

Po običajnih formalnostih in pozdravih je predsednik Zveze, g. Miloš Štibler, čestital Nabavljalni zadrugi uslužbencev drž. železnic v Ljubljani k petnajstletnici uspešnega in plodonosnega delovanja. Nato je predsednik iste zadruge g. Emil Klebel na kratko opisal zgodovino te odlične združne ustanove.

Po pozdravnih govorih raznih zastopnikov je g. Štibler oralil cilje in uspehe naše Zveze nabavljalnih zadrug. Ob koncu minulega leta je bilo včlanjenih v Zvezi 270 zadrug, in sicer: 115 nabavljalnih, 139 kreditnih, 10 stavbenih in 6 proizvajalnih. Lani je pristopilo na novo 40 novih zadrug, izstopila pa je samo ena. V nabavljalnih zadrugah je bilo 77.936 članov, v kreditnih 62.268, v stavbenih 666 in v proizvajalnih 1046, skupaj torej 141.916 članov. — Skupne nabave nabavljalnih zadrug s posredovanjem Zveze so znašale lani 45,5 milijona dinarjev. Do konca leta je lani sklenila Zveza 2065 zavarovalnih pogodb v znesku nad 10 milijonov din. Premoženje naše Zveze je znašalo nad 147 milijonov din. Zveza ima dva lastna mlina (v Adi in v Molu), dvojne združne prenočišče in združno menzo v Beogradu, prav tam pa tudi združno pralnico. Vsa podjetja prav dobro uspevajo.

Sledil je načelni govor univ. profesorja g. dr. Franceta Vebra, ki je predaval o idejnih temeljih združnega gibanja. Po tem globoko zasnovanem predavanju so zborovalci pravemu in nadzornemu odboru Zveze dali razrešnico in sprejeli več resolu-

cij. Zlasti so važne resolucije o nujni potrebi takojšnjega zvišanja naših službenih prejemkov, o razmerju med združnim gibanjem in stališčem trgovcev ter glede spremembe zakonskih določil o lastnini stanovanjskih poslopij oz. njihovih delov (nadstropij). Te važne resolucije bomo vse objavili, kakor nam bo dovoljeval prostor v listu.

Pri volitvah so bili izvoljeni na izpraznjena mesta novi odborniki v upravni in nadzorni odbor. V slednjega je bil izvoljen spet naš agilni mariborski združni delavec, g. prof. dr. Adolf Pečovnik. Po zborovanju sta se oba odbora sestala in je bil vnovič izvoljen za predsednika upravnega odbora g. Miloš Štibler, za podpredsednika pa g. Milan Ikonč, v nadzornem odboru pa g. Dimitrije Petrovič oz. g. Vasilije Bojič, za tajnika pa g. Mirko Punčuh.

S tem je bilo dovršeno oficijelno zborovanje naše Zveze. Pokazalo je velik razmah in uspešno delo zadrugarstva drž. uslužbencev v Jugoslaviji, ki zavzema zmerom širše kroge in postaja mogočen gospodarski činitelj, s katerim je treba že danes resno računati. Kaže pa, da se drž. nameščenstvo čedalje bolj zaveda pomembnosti združnega dela in da je voljno svoje napore v tem pravcu še poglobiti. Pokazalo se je pa pri ti priliki tudi, da so združne ustanove v Sloveniji lahko za vzgled pretežni večini zadrug javnih uslužbencev v naši državi.

Združna razstava.

Ob zborovanju Zveze nabavljalnih zadrug drž. uslužbencev je bila prirejena v prostorih ljubljanskega dvora velika in zanimiva združna razstava. V zgornjih pritličnih prostorih v Kolodvorski ulici je bila propagandna razstava celotnega udejstvovanja naše Zveze in posameznih njenih članic. Vsebovala je pregled postanka, razvoja in uspehov združništva drž. uslužbencev. Zbrano razstavno gradivo, slike, statistične tabele, razni vzorci in letaki so nazorno pokazali, kako se delovanje uradniškega združništva razteza že na najrazličnejša polja. Seveda na tem omejenem prostoru ni bilo mogoče sistematsko pokazati vse tako razširjene delavnosti naših zadrugarjev, temveč je bilo njihovo prizadevanje nakazano le bolj v splošnih in širokih obrisih.

V spodnjih prostorih poslopja ob Pražakovi ulici so pa železničarske zadruge in njihova glasbena in športna društva priredila izredno zanimivo razstavo, katere se je udeležilo tudi Združenje nar. železničarjev in brodarjev.

Razstavo, ki je obsegala vso veliko dvorano in stranske sobe, katere uporablja zdaj žel. glasbeno društvo »Sloga«, je uredil zaslužni zadrugar in najstarejši član ter ustanovitelj ljubljanske železničarske nabavljalne zadruge, g. Srečko Čerček. Razstava je bila sistematsko organizirana, tako da je prikazala slehernemu obiskovalcu stanje železniškega uslužbenstva v službenem in gmotnem oziru, dokazala nujnost samopomoči in pokazala koristi in uspehe združnega udejstvovanja. Z nazornimi slikami in tabelami je bilo opisano težko in odgovorno delo železničarjev. Vsakomur razumljive slike in statistični pregledi so kazali, kako preobremenjeno je v službi železniško osebje, in kako je njihov življenjski standard zaradi prenizkih prejemkov skrčen na minimum, v očitno škodo njihovega zdravja in življenja. Fotografski posnetki so dokazovali resničnost teh tabel in slik, ki so jasno pričale, da je pomoč možna le v sta-

novski organizaciji in z gospodarsko osamosvojitvijo. V naslednjem delu je bilo ponazorjeno organizatorno in propagandno delovanje UJNZB, ki je pokazalo veliko aktivnost te močne stanovske organizacije.

Delo železničarjev na združnem polju, kakor tudi njihovo kulturno, dobrodelno in športno delovanje, je predstavljali ostali del razstave Z diagrami, statističnimi pregledi, plastičnimi modeli in fotografijami je bil pokazan nagel napredek železničarske združne organizacije, zlasti njihove nabavljalne zadruge. Pred 15. leti je 23 članov začelo delati z 800 din obratne glavnice v majhni leseni lopi. Danes je ljubljanska železničarska zadruga najmočnejša in najtrdnjesta vseh zadrug te vrste v državi. Slovenski železničarji morejo biti upravičeno ponosni nanjo.

V posameznih sobah so bile lepo urejene zaključene razstave glasbenih društev »Sloga« in »Drave«, čebelarске železničarske zadruge in železničarske gospodarske zadruge, ki so pokazale prav odlične uspehe. Tudi športni klubi naših železničarjev so razstavili slike in trofeje, ki pričajo o živahnem gibanju v teh društvih.

Vsa razstava, ki je bila povezana v logično enoto in ki je bila tudi zelo okusno prirejena, je nudila jasen dokaz, koliko premore smisel za stanovsko solidarnost in volja za gospodarsko osamosvojitve. Naši železničarji so s to razstavo pokazali, da so tako v vprašanju organizacijskega kakor tudi združnega dela lahko za vzgled ostalim slovenskim drž. uslužbencem. Vse priznanje in pohvala pa gre prireditelju razstave, g. Srečku Čerčku, ki je razstavo tako vzgledno pripravil in uredil, in ki je bil vsem obiskovalcem tako neutrujen in vnet vodnik in tolmač. — Škoda le, da tudi druge naše zadruge (Ljubljana, Maribor, Kranj itd.) niso priredile podobne razstave, ki bi bila gotovo zelo poučna.

Združna domova v Martuljku.

Kot najlepši zaključek slavnostnih združnih dni sta bila dne 1. julija slovesno odprta in blagoslovljena nova združna domova v Martuljku, in sicer železničarski Mladinski dom, ki ga je postavila ljubljanska železničarska nabavljalna zadruga in ki nosi ime pokojnega kralja Aleksandra, in počitniški dom Zveze, ki se imenuje po očetu slovenskega zadrugarstva, Mihaelu Vošnjaku.

Slavnostnih dejanj se je razen uradnih zastopnikov, odposlancev železničarskih in drugih stanovskih društev udeležilo veliko število udeležencev kongresa in drugih zadrugarjev. Prišli so v Martuljek deloma z rednimi vlaki, večina pa s posebnim vlakom, ki je vozil udeležence slavnostnih prireditev.

Najprej je bil ob 11. uri blagoslovljen Mladinski dom, nato pa po-

čitniški dom Zveze. Ob ti priliki so govorili zastopniki zadrug, kuratorija za zgradbo Mladinskega doma, naše Zveze, bolgarskih in avstrijskih združnikov in mimo teh tudi prometni minister sam. Mladinski dom je bil sezidan predvsem s prispevki, ki so jih slovenski železničarji zbrali za spomenik kralju Aleksandru in s podporo železničarske nabavljalne zadruge. Zato tudi nosi ta dom ime viteškega kralja Aleksandra I. Zedinitelja, v čigar spomin in počastitev je bil postavljen.

Pri svečanem obedu so govorili razni govorniki, med njimi tudi predsednik Zveze g. Štibler in ban dravske banovine g. dr. M. Natlačen.

Lepa združna domova v Martuljku sta nov dokaz, kaj premore trdna volja in sloga med pripadniki enega stanu. Za železničarsko mladino kakor tudi za vse člane naših zadrug sta ta dva domova izredno pomembna pridobitev, ker bosta omogočila neštetim otrokom, potrebnim čistega gorskega zraka, izredno ceneno bivanje v lepi božji prirodi, zadrugnikom pa poceni in udobno uživanje planinskih lepot naše Gorenjske. S tema domovima je naše združništvo vnovič pokazalo, kam vodi pot vsakega pravega združnega gibanja in kakšni so poslednji cilji združne ideje.

O obeh domovih bomo o priliki še obširneje poročali, danes pa že opozarjamo vse člane naših zadrug na počitniški dom in na ugodne pogoje, pod katerimi je omogočeno bivanje v njem.

Umetniške prireditve.

Ob kongresu Zveze so priredile lji poskrbeli tudi za umetniški užitek gostov. Železničarsko glasbeno društvo »Sloga« je priredilo v Zvezdi uspel promenadni koncert, v novi frančiškanski dvorani je bil pa na Vidov dan zvečer koncert, na katerem sta razen moškega in ženskega zbora »Sloga« nastopila tudi odlična sopranistka ga. Lovšetova in priznani basist g. Schifferer, ki sta s svojimi samospevi očarala poslušalce, zlasti tuje goste, ki so bili nad vse prijetno presenečeni. Tudi oba zbora sta svojo nalogo častno izvršila pod spretnim vodstvom dirigenta g. Princiča.

Na sv. Petra in Pavla dan je bila v operi slavnostna predstava Smetanove »Prodane neveste« v čast zadrugnikom-gostom. Sijajna predstava (ga. Gjungenac in gg. Križaj, Banovec, Gostič in dr.) je v prenatrpanem gledališču izzivala neskončno odobravanje in je zlasti gostom dostojno mogla pokazati visoko umetniško stopnjo slovenske opere, ki je prav s to predstavo po zaslugi dosegla nedavno v Trstu in na Reki splošno priznanje in občudovanje. Tako so udeleženci združnega kongresa, ki so si ogledali v Ljubljani tudi Narodno galerijo in muzej, odnesli tudi lepe vtiske o slovenskem umetniškem ustvarjanju.

Naše težnje in prihodnji proračun

Zopet se je približal čas, ko se bodo delale priprave in stavliali predlogi za državni proračun za l. 1938./39. Pri tem se bo tudi videlo, kako bo uradništvo odrezalo v bodočem proračunskem letu.

Naše težnje so znane že iz spomenic naših stanovskih organizacij in strokovnih društev, ki so bile predložene vsem merodajnim državnim organom. Potreba avtomatskega (časovnega) napredovanja posebej, ki bo zahtevalo nekaj več kreditov, je bila opisana in utemeljena v članku »K vprašanju avtomatskega napredovanja«, ki ga je priobčil »Naš Glas« dne 1. junija t. l.

Ako premostimo svoje težnje, vidimo, da so dvojnega izvora: zahteve stanovsko-socialnega in zahteve gmotnega značaja. K prvim prištevamo vse, kar služi ugledu in časti (avtoriteti) uradniškega stanu. Tega je seveda mnogo, omenimo pa naj le popolno depolitizacijo in stabilizacijo uradniškega kadra.

Glede depolitizacije smo slišali pred nekako dvema leti važno izjavo prvega državnega funkcionarja. Vsestransko razgibano življenje in politični vrvež pa sta onemogočila popolno izvedbo te zamisli. Seveda: dokler se bo strankarsko življenje razvijalo pri nas ob sodelovanju in soudejstvu-

vanju javnih nameščencev; dokler ostaneta državna uprava in vodstvo vladajoče politične stranke, vsaj v vrhovih, v istih rokah, tako dolgo popolna depolitizacija uradništva žal sploh ni mogoča.

V zvezi s tem problemom je tudi uradniška stalnost. V upravni službi zahtevajo mnogokrat interesi, službe razmeščanja in premeščanja, ki sicer režejo globoko v meso prizadetih uradniških družin. Toda potrebno mero premestitev in upokojitvev smo po službenih vidikih v naši državi izmaličili s sledečo dvojno prakso:

Ob menjavi režimov se menja tudi uradniška garnitura in to tudi na položajih, kjer izvrševalci državne službe niso in ne smejo biti eksponenti političnih strank. Uradnik mora služiti le celoti, državi in ljudstvu, in to po zakonu in vesti, pa naj bo na vladi Peter ali Pavel. Le potem bo imel ves narod vedno zaupanje v državne organe in v zakone, ki jih le-ti izvajajo. Če je naš uradnik dober in vester ter vrši svojo dolžnost nepristransko, potem je vsa igra, ki jo okuša na svojih plečih v jugoslovanski razvojni zgodovini, nepotrebna (da ne govorimo o škodljivosti za pravni red in za avtoriteto države). Če je pa naš uradnik slab in podvržen vplivom, potem morajo odgovorni činitelji skrbeti, da se vzgoji dober in zanesljiv uradniški kader. Neumestna premeščanja in upokojevanja pa niso metode, ki vodijo k temu cilju.

Drugo napako tvorijo zapostavljanja pri imenovanjih in napredovanjih. Predstavljajmo si enako kvalificirane uradnike. Pa vam eden napreduje, drugi pa ne, da si ima dosti-krat še več sposobnosti in več službenih let kakor prvi. Da rodi taka prak-tika zlo in zagrenjenost, je jasno, saj je večkrat preterjenih cela vrsta oseb.

Pa bi se dalo še veliko pisati o tem, kako se dajo dvigniti uradniška zavest, ponos in dobra volja, pa pre-idimo k gmotnemu izboljšanju polo-žaja uradniškega stanu. Ta potreba je znana, zato in medias!

Resnica je vedno samo ena, logika tudi. Kaj nam pomagajo vse obljube, da se nam bodo izboljšali prejemki, kaj vsa priznanja, da je tako izbolj-šanje po tolikih redukcijah in spričo stalno rastočih tržnih cen potrebno. Ta »evangelion« poslušam že par let, a — izvršitve ni.

Pot, da more nastopiti vsaj s pri-hodnjim proračun. letom izboljšanje naših prejemkov, je samo takojšen na-čelen sklep ministrskega sveta, nakar naj resorna ministristva izdajo svo-jim organom vsa potrebna navodila. Ti bodo izračunali točen finančni učinek in ga vnesli v svoj proračunski elabo-rat za leto 1938./39., ki ga je itak pred-

ložiti tje do 15. avg. resornim mini-strstvom. Na osnovi njih predlogov izdelaj finančni minister skupni osnu-tek drž. proračuna, ki je o njem nuj-no obravnavati na seji ministrskega sveta.

To bi bilo realno, to stvarno, vse drugo so — besede, ki jih je bilo že vse preveč. Opozarjamo na to pravo-časno, da se ne bo v oktobru ali no-vembru ob intervencijah prišlo z iz-govorom: Se ne da nič več napraviti, ker je proračun že sestavljen in po vladi načelno sprejet.

In še to-le! Uradništvo ne bo ne-halo zahtevati, da se uredi časovno napredovanje. Ker bo pa treba še mno-go borbe za to, realizirajmo vsaj na-slednji zahtevi, da ne ostanemo še da-lje skoro »unicum« med evropskimi državami:

Beda onih, ki čakajo na penzijo

Ljubljanski »Ujedinjeni železni-čar« od 15. maja je objavil tale članek:

»Zopet se ponavlja zgodba prej-šnjih let. Po cestah tavajo in se sreču-jejo »upokojeenci«, ki niso upokojeenci. Sprašujejo se, ali si že dobil denar, ali vsaj predujem, in odgovori vseh so enaki: nič še nisem dobil.

Zaradi določb zakona o državnem prometnem osebjem, ki so prisilnega značaja, je tekom lanskega leta mar-sikateremu železničarju prestala služ-ba. Bil je 12 mesecev bolan, ali pre-koračil je predpisano starostno dobo, ali šef-zdravnik ga je spoznal za ne-sposobnega in po preteku treh mese-cev so mu bili ustavljeni prejemki. Nekaterim julija, nekaterim avgusta, nekaterim septembra... Po šest, se-dem, osem in več mesecev čakajo za-man vsakega prvega na denarnega poštarja, ki jim že od daleč daje znak, da za nje nič nima. Hodijo na direk-cijo, kjer dobe tolažilni odgovor: vse je v Beogradu, počakajte, da pride rešitev. Na vprašanje, kako naj žive, v kateri trgovini dobe kredit za živi-la, kateri hišni lastnik jim bo dal na kredit stanovanje, kje naj dobe de-nar za šolske potrebščine otrok in za

1. Eliminira naj se iz uradniškega zakona odredba, da mora uradnik ča-kati ob napredovanju celih 13 mesecev na povišane prejemke. Naravnost sme-šno je pa to čakanje glede tistih tri-letnih poviškov, saj gre dostikrat sa-mo za nekaj kovačev.

2. Kadar je službeno mesto iz-praznjeno in kredit odprt, naj vendar uradnik, ki izpolnjuje pogoje, napre-duje takoj, ko je dana proračunska možnost za to. Danes se namreč čaka z imenovanjem mesece in mesece, sa-mo, da država nekaj »zaradi«, t. j. prihrani. Za varčevanje je pač dovolj drugih, bolj rentabilnih prilik na raz-polago. Seveda je pa treba tudi za za-dostitev tema dvema zahtevama ustva-riti proračunsko možnost v bodočem drž. proračunu, in to že zdaj, ko je za to še čas.

ostale potrebe, pa ne dobe nikjer od-govora. Obrnite se na dobre ljudi, idite v hranilnico, morda dobite na račun vaše pokojnine kaka posojila.

Prejšnja leta se je železniška uprava sklicevala, da finančni mini-ster ni dal svojega pristanka na upo-kojitveni dekret ter se zaradi tega de-kretov ne more izstaviti. V letošnjem finančnem zakonu pa je posebno po-oblastilo za železniškega ministra, da odreja sam upokojitve vseh zvanični-kov in služiteljev. Kljub temu poobla-stilu pa so neke pogruntali novo oviro: Postavili so se na stališče, da mora predloge za upokojitve, ki so bi-li stavljeni pred 1. IV. 1937, podpisati finančni minister, in le one, ki so stav-ljeni po 1. IV., lahko podpiše železni-ški minister sam. Naj bo prav tako ali tako, radi kompetenčnega spora, ki le podaljšuje bedo stradalajočih razreše-nih uslužbencev, državni blagajnik pa ne prihrani niti pare, ker bo dobil upokojenec popolnoma enako pokoj-nino, naj podpiše pristanek eden ali drugi minister, stari uslužbenec ne bi smeli trpeti. Zato je upravičena za-hteva prizadetih:

Podpišite dekrete in izplačajte ta-koj pokojnino, na katero čakajo pri-zadeti že več mesecev.

Kolkovanje spričeval ali potrdil

Finančno ministristvo je poslalo pravo-sodnemu ministristvu naslednje pojasnilo:

»Pod pojmom spričevala ali potrdila je razumeti oblastveno potrditev določenega dejstva o osebnih lastnostih, razmerjih, sposobnostih, delih in o vsem drugem, kar se tiče zasebnikov, in ta trditev določene-ga dejstva s strani oblastva spada pod do-ločbo tar. št. 55. tarife zakona o sodnih

taksah oz. pod določbo tar. post. 3. in 4. tar. zak. o taksah, razen če so obremenjene s kako posebno takso.

Po tem more listina, katero izdaja o tem oblastvo, vsebovati potrditev samo enega dejstva, oz. eno spričevalo ali potr-dilo, more pa vsebovati tudi potrditev več dejstev, oz. več spričeval ali potrdil — in je torej od tega odvisno, za koliko spri-

taksah oz. pod določbo tar. post. 3. in 4. tar. zak. o taksah, razen če so obremenjene s kako posebno takso.

Po tem more listina, katero izdaja o tem oblastvo, vsebovati potrditev samo enega dejstva, oz. eno spričevalo ali potr-dilo, more pa vsebovati tudi potrditev več dejstev, oz. več spričeval ali potrdil — in je torej od tega odvisno, za koliko spri-

Ko je Renée odšla iz vsakovega sta-novanja z opazko, da se vrne takoj po kosilu, se je vprašala, ali ni dolžna, da ob-vesti Roberta Lindaya o Charlotinem obup-nem dejanju?

Renée namreč ni bila prav nič prepri-čana, da si je Charlota hotela zaradi mo-ževe nezvestobe vzeti življenje.

Razmerje med Charloto in Robertom Lindayem je še trajalo, to je Renée ve-dela. Ali naj pusti mladega moža brez ob-vestila? Pomisljala se je.

Poznala je Roberta Lindaya, vedela je za njegov naslov. Odločno je ustavila tak-si in se odpeljala k njemu.

čeval ali potrdil se za to listino mora po-brati ustrezna taksa.

Pri presoji vprašanja, koliko je v iz-dani listini raznih potrditev, oz. spričeval ali potrdil, je treba upoštevati:

Če je več dejstev, ki tvorijo vsebino izdane listine, med seboj bitno povezanih in so druga od drugih močnejše odvisna, se morajo vsa smatrati kot sestavine enega splošnega dejstva, kar znači, da gre v ta-kem primeru za eno samo spričevalo ali potrdilo in se po tem pobere samo ena tak-sa. Na primer, če se trdi, da je nekdo na-znanjal neko svojo posestavo določenemu oblastvu zaradi davkov in da je od njega davek plačal, je treba smatrati, da je to samo ena potrditev nekega širšega dejstva oz., da je to samo eno spričevalo ali potr-dilo in da je podvrženo samo eni taksi. Enak primer je, če se trdi, da je uradnik, dokler je služil v določeni stroki, bil mar-ljiv pri delu, dobrega in vpludnega pona-šanja v službi in izven nje, oz. v občevanju z občinstvom, ali kadar zdravnik potrdi, da je pri nekom ugotovil več raznih bolezni ali njihovih značilnih znakov.

Če pa ta dejstva niso med seboj tako bistveno povezana, temveč se vsako izmed njih zase pojavlja kot samostojno posebno dejstvo, tedaj je treba smatrati, da je to potrditev večih ločenih dejstev, oz. da je v ti potrditvi več spričeval ali potrdil, in da je zaradi tega treba pobrati toliko ustreznih taks, kolikor je spričeval ali potr-dil. Na primer, če nekdo zahteva potr-dilo, da ni v preiskavi, da ni v konkurzu in da ni bil obsojen, se mora za potrditev tega pobrati tri takse, ker vsebuje tri spri-čevala oz. potrdila.

Isti primer je, kadar se z eno prošnjo zahteva spričevalo ali potrdilo na podlagi raznih spisov ali o raznih osebah iz istih spisov; tedaj se mora za vsak spis pose-bej ali za vsako osebo posebej izdati tudi posebno potrdilo ali spričevalo, in za vsako potrdilo ali spričevalo plačati posebna tak-sa. Na primer, če nekdo zahteva potrdilo, da je naznanil zaradi obdavljenja glavnic, posojeno proti obrestim raznim osebam, in če zahteva potem, da se za vsako osebo navede višina dolga, potem se mora izdati o tem za vsako osebo posebej potrdilo in posebej taksa pobrati.

S tem pojasnilom se izmenjajo vsa do-slej izdana pojasnila o ti taksi.

Zborovanje banov. uslužbencev

Začetek junija je imelo v Ljubljani svoj II. občni zbor »Društvo banovinskih uslužbencev in upokojenecv dravske bano-vine«. Zborovanja se je udeležilo preko 400 odposlancev, ki so zastopali približno 1200 članov. Zborovanja se je udeležil tudi zastopnik organizacije banovinskih usluž-bencev primorske banovine iz Splita.

Društveni predsednik višji rač. inspek-tor g. Jože Pirc je poročal o položaju ba-novinskih nameščencev, ki komaj pren-ašajo bremena današnjih dni. Banovinskiim uslužbencem so bili službeni prejemki tri-krat znižani, tako da so zdaj daleč pod eksistenčnim minimumom. Organizacija se je

Robert Linday, lepo rasel, čeden mlad mož, je ravno delal v svoji risalnici, ko mu je stara služabnica naznanila gospo Bo-urgelovo. Začuden in ves v skrbeh je na-glo sopil v sprejemnico.

Ko mu je Renée povedala, kaj se je dogodilo, je bil videti ves pobit. Omahnil je na stol in zagrebel glavo v dlani.

»Ampak, saj bo vendar ostala živa, pri-sežite mi, da ne umre?« je z zamolklim glasom vprašal po kratkem molku.

»Seveda, hvala bogu!« mu je Renée precej suho odgovorila, ker se ji je zaždelo da igra kakor na odru.

»Ah, seveda! Hvala bogu, sicer bi mi bilo življenje zaradi obupa in pekoče vesti zastrupljeno prav do konca. Jam, milo-stiva, ki ste njena sestra in ki jo, kakor vem, tako nežno ljubite, sem dolžan, da vam govorim odkrito. Zaradi moje nepre-vidnosti je Charlota storila ta korak. Ne-kaj tednov je tega, kar sem se tiste dni, ko se s Charloto nisva sestajala, lahko-miselno vozil v avtomobilu z gospo E-vo Vaudelovo. Čisto nedolžne vožnje, prise-gam vam. Toda gospa Eva Vaudelova je vdova, mlada, zapeljiva... saj razumete?»

»Ne«, je Renée razdražena odgovorila.

Torej, ljudje so mislili, da se name-ravam omožiti z gospo E-vo Vaudelovo. Če ne bi Charlote tako zelo ljubil, bi bil morda res pomislil na to... Toda jaz lju-bim Charloto... In zdaj je moja ljubezen neskončna in večna. Slišala je o ti poročni zgodbi, mislila, da jo zapustim in hotela je umreti, in to vse brez besedice, brez očit-ka... Uboga, uboga Charlota... Ah, njen sem za zmeraj, milostiva, le povejte ji: za zmeraj!«

Renée se je vsa osupla vrnila domov in je z živahno nestrpnostjo čakala, da se Charlota povrne z avest, predvsem zaradi

Fred. Boutet:

Kdo je kriv?

Bilo je ob desetih zjutraj. Gospod André Bourgel, ki je bil že oblečen za na cesto, je sedel s svojo mlado ženo, odeto v rožnato moder kimono, pri zajtrku. Že sta končala zajtrk, ko je v sosedni sobi pozvonil telefon.

»Že grem«, je rekla Renée.

Stopila je k aparatu in se čez nekaj trenutkov vrnila s popolnoma zbeganim obrazom.

»Saj to je strašno«, je rekla z zadu-šenim glasom. »Charlota se je zastrupila!«

Gospod André Bourgel, ki si je prav-kar prižgal cigareto, jo je spustil iz rok. »Tvoja sestra se je... Ah!«

»Fernand mi je telefoniral. Sobariča ga je ob osmih vsa razburjena prišla iskat. Monsieur, milostive ni mogoče prebuditi. Stekel je takoj v Charloto s sobo. Ležala je v postelji, negibna, na nočni omarici zraven nje pa cevka z veronalom...«

»Je bila že mrtva?«

»Ne, hvala bogu... K sreči stanuje v hiši zdravnik. Fernand ga je brzo poklical in prišel je takoj. Rekel je, da jo upa re-šiti... Seveda grem zdaj pri prči k nji. Počakaj me, da se oblečem. Nato me z avtom zapelješ tja. Ah, to je res strašno...«

»Ampak prav nič ni kazalo na to. Kaj se je neki zgodilo?«

»Že nekaj časa je bila videti tako živ-čna... Vprašala sem jo, kaj jo teži. Dala mi ni odgovora. Ko mi je pa priznala...«

»Priznala?... Kaj ti je imela priznati?«

»Nikdar ti nisem o tem nič povedala, ker me je prosila, naj molčim nasproti vsa-komur... In potem sem mislila, da bi ti tega ne odobral — prav tako kakor jaz

nisem. Torej že tri leta ima razmerje... Ah, le nič ne govori, zdaj ni pravi trenu-tek za to, da bi jo obsojal.«

»Ampak kdo je bil vendar njen pri-jatelj?«

»Robert Linday, saj poznaš tega mla-dega arhitekta. Pojdiva, sem že gotova. Le hitro!«

»Danes imam dopoldne važne zadeve in sem se že zakasnil. Odložim te pri sestri, gori pa ne grem s teboj. Pozneje te pokli-čem po telefonu.«

Od njunega stanovanja avto ni potre-boval dolgo do avenije, kjer je stanovala Charlota s svojim možem, gospodom Fer-nandom Allorgeom.

Renée je našla v stanovanju zmešnja-vo, kakor je to običaj ob slinih udarcih. Jokala se je, ko je videla, da je sestra še zmerom v omotici, občutila je pa najži-vahnije veselje, ko so ji povedali, da se bo stvar dobro iztekla. Svak, oblečen v nočno haljo, z zbeganim obrazom in zmrše-nimi lasmi, jo je odvedel v svojo delavno sobo.

»Renée, to je strašno«, je zajecal. »Uboga moja Charlota... To je res stra-šno.«

»Res, tako je«, mu je pritrdila mlada žena. In ker se je bala, da bo iskal razlog za Charloto dejanje v kakem tajnem ljubimkanju, je pristavila:

»Nerazumljivo je, saj Charlota ni ime-la res pravega nobenega povoda... To je živčna oslabelost. Sicer že nekaj časa...«

»Ne«, je odvrnil gospod Fernand Allor-ge, in zmajal z glavo, »ne, to niso bolni živci...«

Renée ga je začudeno pogledala in s skrbjo vprašala:

»Kaj vendar misliš?«

»Nič ne mislim, vem«, je govoril s bolesto resnobo. »Ah, Renée vse ti mo-

zato trudila v prvi vrsti za olajšanje socialnega položaja svojih članov, predvsem je pa skušala doseči zvišanje prejemkov.

Tajniško poročilo je podal g. Miha Granda, ki je med drugim poročal, da ima organizacija nad 1200 članov, ki so po veliki večini redno izvrševali članske dolžnosti. Za blagajno je poročal g. Valentin Pogacar, na predlog člana nadzorstvenega odbora g. Albina Juvanca, so pa zborovalci soglasno razrešili odbor.

Nato so obravnavali vprašanje ustanovitve pomožne blagajne, ki naj bi se ustanovila pod naslovom »Samopomoč banovinskih uslužbencev in upokojujencev drav. banovine, reg. pomožna blagajna«. O pripravi za ustanovitev je poročal g. Granda, ki je naglasil, da bi si s to pomožno blagajno banovinski uslužbenci zagotovili izdatno vzajemno pomoč ob smrti. Zborovalci so sprejeli pravila novega podpornega sklada in izvolili člane v načelstvo.

Pri volitvah je bil izvoljen dosednji odbor z malimi spremembami, za predsednika pa spet g. Jože Pirc.

Nato je bil sprejet samostojen predlog, naj se kar najprej izboljša gmotno stanje cestarjem in drugim banovinskim uslužben-

cem. Zastopniki posameznih okrajev so na vedli svoje želje in zahteve, katerim bo društvo skušalo po možnosti ugoditi. Končno so bile soglasno sprejete resolucije, po katerih naj bi se banovinskim uslužbencem vrnil nekdanji prejemki, napredovanje naj bi bilo avtomatsko in pravočasno ter naj bi se v ta namen sestavil in izdal stalež vseh banovinskih nameščencev. Ob obravnavi resolucije o cestarjih se je ugotovilo, da delajo ti daleč preko običajnih delavskih ur in da znašajo njihovi prejemki največ po 800 do 1200 din na mesec. Zato naj se jim zvišajo prejemki, naj se uvede spet osemurni delavnik, naj se razširijo železniške ugodnosti tudi nanje, slično kakor za železniške delavce, in naj se uvede oz. spopolni bolniška preskrba. V društvu je bil ob tej priliki ustanovljen poseben odsek za cestarje.

Občnega zbora so se udeležili zlasti številno banovinski uslužbenci z dežele, kar kaže, da pravilno pojmujejo važnost stanovskih organizacij. Zborovanje samo je pa pokazalo, kako slab je gmotni položaj tudi banovinskih uslužbencev in da jim je treba boj za obstanek prav kmalu in temeljito olajšati.

Vestnik

P. n. naročnikom. Ker je številka od dne 15. julija zaradi neodstranljivih zaprek morala odpasti, izide današnja kot dvojna 14./15. številka. Prosimo cenj. naročnike, da to blagohotno uvažujejo. Skušali bomo o priliki izpadlo številko nadomestiti.

Spet nov grob. Dne 19. julija je nenadoma preminul na Jezerskem sodnik ljubljanskega sreskega sodišča dr. Jože Štular. Blagi pokojnik je bil star komaj 50 let in je bil do zadnjega predstojnik okrajnega sodišča v Radovljici, pred dobrim letom je bil pa premeščen v Ljubljano. Povsod kjer je služboval si je pridobil med tovariši in dodeljenimi uslužbenci odkritosrčno naklonjenost in spoštovanje. Zato je novica o njegovi prerani smrti vzbudila med širokim krogom prijateljev in tovarišev iskreno žalost. Njegov pogreb na Jezerskem, kamor je prišel iskat zdravlja, je pričel o izredni priljubljenosti tega odličnega pravika in vzglednega sodnika. Našemu zvestemu naročniku in plemenitemu tovarišu ohranimo časten spomin!

Narodna skupščina in zvišanje plač. Dne 10. julija je 77 poslancev iz raznih klubov predložilo v parlamentu načrt zakona o zvišanju prejemkov javnim uslužbencem. Predlagatelji so zahtevali za ta zakonski načrt nujnost, da bi se to vprašanje čimprej rešilo. Po tem načrtu naj bi se odpravilo znižanje doklad iz leta 1935, in se spet uveljavila uredba o drag. dokladah od 12. marca 1932. Narodna skupščina je predlog zavrnila in načrtu odrekla nujnost. Finančni minister je izjavil, da vlada študira vprašanje prejemkov drž. uslužbenstva, kar so posamezni ministri že ponovno izjavili. To vprašanje bo vlada rešila, ko bodo finančne razmere to dovoljevale, kar se bo po njegovem mnenju kmalu zgodilo. Zato meni, da je bil predlog kasno vložen, in da ga torej ni smatrati za nujnega. — Pri glasovanju o tem, za ves

tega, ker jo je imela rada, potem pa tudi, ker je želela izvedeti, zakaj se je Charlota odločila za samomor: zaradi Fernanda ali zaradi Roberta Lindaya?

Ko je mogla sestra brez prevelikega truda govoriti, jo je Renée takoj vprašala.

Charlota ni odgovorila, temveč je pričela sama spraševati, tako da ji je Renée v podrobnostih povedala vse, kar sta ji bila zaupala oba moža.

»Torej, ljuba moja«, je zaključila, »zaradi katerega izmed obeh si storila to blazno dejanje, ne da bi bila vsaj malo pomislila name, na svojo sestro, ki te ima tako zelo rada? Na vsak način si lahko mirna, zakaj oba se tako zelo kesata, da si za oba samo ti in edina na svetu.«

Charlota je za trenutek pogledala Renée brez besed, nato je pa rekla:

»Vse to je popolnoma nevažno. Nisem vedela, da si je moj mož poiskal naklonjenost majhne uradnice, in da se je Robert Linday s to candro Evo Vaudelevo vozil na izprehod. Pa mi je tudi popolnoma vseno. Saj niti ne vem, ali imam sploh katerega od obeh rada. Mislim, da ne. Hotela sem se ubiti — to ti zdajle povem in te prosim, da o tem ne govoriš nikoli več z menoj — ker sem spoznala moškega in se vanj strastno zaljubila, s pravo ljubeznijo, z ljubeznijo, ki izpolni vse življenje, ki me je do dna spremeni. Ni bil prost in jaz nisem bila nikoli njegova ljubica. Odšel je s Francoskega in nikdar več ga ne bom videla.«

Po kratkem molku je še dodala:

»In če zdaj ta dva tepca peče vest, jima je čisto prav, saj sta se nasproti meni prav grdo obnašala!«

naš stan življenjsko važnem vprašanju je bilo v parlamentu navzočih tako malo poslancev, da so posamezniki trdili, da ni bil dosežen niti predpisani kvorum.

Zvišanje prejemkov? Začetek junija je sprejel prometni minister odposlanstvo Združenja železniških uradnikov, ki mu je razložilo vse težave železnicega uradništva in ga prosilo za odpravo. Prometni minister je odposlancem odgovoril, da bo skušal doseči, da se sedanje nezadovoljivo gmotno stanje izboljša, ker obstoji možnost, da se uradništvo kaj da. Dodal je, »da se predlog za zvišanje prejemkov drž. uslužbencev že nahaja pri g. finančnem ministru.«

Delni celibat učiteljc. Dne 22. julija je v senatu vložil senator g. Vojislav Protić predlog zakona za spremembo čl. 33. letošnjega fin. zakona, ki odreja delni celibat za učitelje. Predlog določa, da se odgodi izvajanje te določbe vsaj do 1. januarja 1938. Prosvetni minister je izjavil, da se strinja s predlogom in bo skušal urediti zadevo vsaj kolikor se tiče oficirjev, ker bi ob točnem izvajanju tega določila postale mnoge poroke učiteljc z oficirji nemogoče.

Glavni prosvetni svet. Z odlokom prosvetnega ministrstva sta bila iz ožjega odbora glavnega prosvetnega sveta izločena oba zastopnika JUU, predsednik g. Ivan Dimnik in član izvršnega odbora JUU, g. Sveta Gojković. Na njuno mesto je bil imenovan učitelj g. Sveta Avramović iz Beograda. — Odslej imamo Slovenci v tej važni korporaciji samo še enega zastopnika.

Najrazličnejše bloke dobite po nizki ceni v »Knjigarni Učiteljske tiskarne«

Mladinoslovski kongres v Ljubljani. V dneh 26. do 28. avgusta bo v Ljubljani II. vseslovanski pedološki (mladinoslovski) kongres. Predavali bodo na zborovanju znanstveniki iz naše države, Češkoslovaške in Poljske. Priredbe se tri razstave, in sicer reformno-šolska iz Zlina, mladinsko-higienska in domoznanska. Obeta se velika udeležba iz inozemstva.

Pozor na nove poštne tarife! Od 1. julija je treba frankirati dopisnice z 1 din, in ne več kakor doslej s 75 para. To velja tako za razglednice kakor tudi za uradne dopisnice, ki jih je treba dofrankirati.

Pomanjkanje železnicega osebja. Po letošnjem proračunu je v prometni stroki zaposlenih 10.497 uradnikov, 1845 uradniških pripravnikov, 21.112 zvančnikov, 2611 služiteljev, ter 1661 pogodbenih uradnikov in dnevničarjev, vseh skupaj torej 39.732 oseb. Čeprav bo v letošnjem proračunskem letu izročenih 403,7 km novih prog promet, kar predstavlja 4,4 % povečanje našega železnicega omrežja, se stalež ni prav nič zvišal. V Jugoslaviji pride na 1 km proge 7,61 uslužbenec, v Italiji 8,03, na Francoskem 8,22, na Poljskem 8,44, v Avstriji 9,64, v Češkoslovaški 10,21, v Nemčiji pa celo 12,10. Pri tem je treba poudariti, da naše železnice še daleč niso tako dovršeno opremljene v tehničnem pogledu kakor so železnice v drugih evropskih državah.

Upokojenec

Zastopstvo upokojujencev v Beogradu. Začetek julija so obiskali zastopniki upokojujenskih društev iz vse države Beograd. Izročili so spomenice pristojnim ministrom in jim razložili poglobitve težnje drž. upokojujencev. Zastopstvo, v katerem so bili odposlanci društev iz Ljubljane, Zagreba, Sarajeva, Banja Luke in Splita, je izročilo spomenico tudi ministroma dr. Korošcu in dr. Kreku. V spomenici so vsebovane zlasti poglobitve točke programa upokojujenskih društev, predvsem zvišanje drag. doklad,

odprava kuluka, izenačenje pokojnin itd. Ljubljansko društvo je zastopal njegov predsednik g. dr. Ivan Vrtačnik.

Orožniškimi upokojujencem! Opozarjamo na vestnik Društva žandarmerijskih upokojujencev za Jugoslavijo v Ljubljani, ki ga danes prvič objavljamo naš list. Odslej bo pod tem naslovom imenovano društvo objavljalo razna sporočila in navodila svojim članom. Vabimo torej vse upokojene orožnike, ki še niso naročeni na naš list, naj se naroče nanj. V vsakem večjem kraju naj bi bil vsaj po en član tega društva naročen na »Naš Glas«.

Potrdila o višini neposrednega davka zaradi odmere šolnine. Dravska finančna direkcija v Ljubljani razglasa: Državni upokojujenci in upokojujenke, ki jim izplačuje pokojninske prejemke dravska finančna direkcija v Ljubljani, naj prosijo za potrdila o velikosti uslužbenškega davka, ki jih bodo potrebovali ob vpisu otrok v šolo zaradi pravilne odmere šolnine za leto 1937./1938., že v juliju ali v začetku avgusta 1937. Prošnjam, kolkovanim z 10 din, naj prilože za potrdilo kolek za 20 din, za vsak zahtevani uradni prepis potrdila pa kolek za 10 din.

Pri društvu upokojujenega učiteljstva v Ljubljani bodo od 1. januarja 1938 oproščeni vseh plačil za posmrtnino člani, ki so pristopili v prvih štirih letih, t. j. 1912. do 1915., vendar ostanejo zavarovani s polno vsoto.

KRONIKA je naša najlepša in najzanimivejša revija. Zahtevajte jo v vseh kavarnah, restavracijah in čakalnicah!

Društvo upokojujenega učiteljstva v Ljubljani bo v kratkem razposlalo novo odobrena pravila. Kakor upokojene učitelje(ice) in njih soproge, sprejema tudi vse druge državne uradnike(ice) in njih zakonske druge pod enakimi pogoji.

Drugi zakon upokojujencev. Že večkrat smo objavili, da gre vdovi drž. upokojujenca, čeprav je stopila z njim v zakon, ko je bil moč že upokojen, rodbinska pokojnina po njem, enako kakor gre vdovam, ki so se omožile z aktivnimi drž. uslužbenci. Ta določba velja seveda tudi za staroupojujence oz. njihove vdove. Če je bil neki drž. uslužbenec upokojen pred 1. septembrom 1923 (ali morebiti celo že za časa Avstrije), pa se je pozneje kot upokojenec oženil (ali vdružil oženil), gre njegovi vdovi po njem rodbinska pokojnina, neglede na datum poroke. Predpisano je le, da je dotični upokojenec dočakal dan 1. aprila 1931, ko je naš sedanji uradniški zakon stopil v veljavo. — To je prav nedavno spet v raznih konkretnih primerih odločil državni svet, tako, da tudi za vdove staroupojujencev, ki so se omožile že po upokojitvi njihovih mož, ni več dvoma, da jim pripada rodbinska pokojnina. Edini pogoj je ta, da je upokojenec doživel dan 1. avgusta 1931. — Vse to velja tudi za otroke takih upokojujencev.

Odpravnine za rodbinske upokojenke. Znano je, da se vdovam in hčeram vplačujevalec v uradniški pokoj. sklad, če se hočejo omožiti, smejo (morejo) na njih prošnjo izplačati kot odpravnina dveletni rodbinski pokojninski prejemki. Pogoj za to izplačilo je ta, da se mora vložiti prošnja preden se zakon sklene in da je rodbinska upokojenka, ki zahteva to odpravnino, edina uzi valka te pokojnine. Prošnja je priložiti v potrjenih prepisih dekret o odmeri rodbinske pokojnine, za vdove še poročni list in potrdilo o vdovstvu oz. samskem stanu.

Iz organizacij

Glavna skupščina učiteljske organizacije. V dneh 22. do 24. avgusta bo v Skopju XVII. javna skupščina Jugoslov. učiteljskega združenja. Slovenski udeleženci odpotujejo na zborovanje s posebnim železniškim vozom dne 20. avgusta.

Organizacija strojevodij. Konec junija so zborovali v Beogradu člani Združenja strojevodij drž. železnice in ladij. Na zborovanju so sprejeli obsežno spomenico, s katero so razložili svoj položaj in opisali svoje težnje. Strojvodje zahtevajo pravičnejšo razvrstitev in ureditev svojega službenega položaja popolnoma na novo, tako kakor to njihova služba zahteva. Dohodki strojevodij so zdaj izredno nizki navzlic silni odgovornosti v službi, zelo napornemu delu in visoki strokovni usposobljenosti. Prejemki večine strojevodij se gibljejo med 900 in 1200 din. Zato zahtevajo strojevodje poseben zakon za svojo stroko, medtem ko so po sedanjem zakonu o drž. prometnem osebju uvrščeni med služitelje oz. zvančnike. Spričo velikih strokovnih zahtev njihove službe je nujno, da se jim prizna primeren položaj in seveda tudi primerni prejemki. Združenje strojevodij, v katerem je organiziranih skoro 100 % vseh strojevodij, je neopredno vlagalo pritožbe in prošnje na pristojnih mestih, vendar je od leta 1924. dalje nad 350 vlog ostalo doslej še neresenih. Sprejeta resolucija je bila izročena vsem odločujočim činiteljem in upa organizacija z ozirom na njeno tehtno utemeljitev, da bo rodila dober uspeh.

Zakaj čvosti?

Vsaka aroma, seveda tudi kavna aroma, ima to lastnost, da se izdiši. Kaj pa bi bila kava brez arome! Zato je tudi dobila nov tesno zaprt kartonski ovoj zmeraj dobro dišeča

Kneippova sladna kava

Vestnik Društva žandarmerijskih upokojujencev za Jugoslavijo v Ljubljani

Uredništvo »Našega Glasa« je bilo tako prijazno, da nam je dovolilo v tej rubriki objavljati vse, kar društvo smatra, da je članom potrebno. Zato se na tem mestu uredništvu najlepše zahvalujemo.

Kakor smo se na letošnjih občnih zbiorih domenili, naj člani skušajo vse tovariše, ki o našem delu še niso obveščeni, obvestiti ter jih poučiti, da ne bodo nasledili krivim agitatorjem. Vsak se mora zavedati, da so spomenice, od katerih je eno v izveščku objavil list »Upokojenec« brez navedbe avtorja, izključno delo našega društva. Oni pa, ki se občnih zbiorov niso udeležili, naj se pri kakem udeležencu informirajo o vsem našem delu. Daje se naprosajo člani, da počue vse tiste, ki so že nasledili nekim agitatorjem. Ti namreč trdijo, da je naše društvo pred likvidacijo, da je naše delovanje spojeno z delovanjem ljubljanskega Društva državnih upokojujencev, ter da je iz tega razloga predsednik društva prevzel funkcijo drugega podpredsednika pri Društvu drž. upokojujencev. Predsednik našega društva je odstopil iz odbora Društva drž. upokojujencev. Naše društvo nima namena likvidirati vse dotlej, dokler ne doseže odprave vseh zapostavljanj in krivic, ki so v protislovju z zakonskimi določili.

Kdor je bral dosedanje številke lista »Upokojenec«, v katerem je Društvo državnih upokojujencev objavilo, da je naše društvo še potrebno, bo pač lahko uvidel, da so gornje vesti širili lažnjivi agitatorji. Društvo drž. upokojujencev tudi samo dobro ve, da smo mi popolnoma ločena skupina, ker stojimo pod vplivom komandanta celokupne žandarmerije. Zato za nas obča določila za državne upokojence ne veljajo in zato more naše težnje pravilno uveljavljati le naše društvo, ker le-to te težnje dobro pozna.

Ker bo društvo v tem listu objavljalo vsak mesec svoja poročila, naj člani list po možnosti sami naroče, ali pa naj ga naroče po dva ali trije skupaj, da bodo tako vsi o delu društva točno poučeni.

V Ljubljani, 25. julija 1937.

Lipoglavšek, s. r., Klemenc Franc, s. r.,
predsednik, tajnik.

Davek na poslovni promet

V teku meseca avgusta bo izdal g. Štefan Sušec obširno knjigo »Davek na poslovni promet«, v kateri bodo zbrani v prečiščenem besedilu v sedaj veljavni obliki:

1. zakon o splošnem prometnem davku s pravilnikom;
2. zakon o skupnem prometnem davku;
3. uredba o skupnem prometnem davku s tarifo in komentarjem;
4. uredba o luksuznem davku s spisom o luksuznih predmetih in komentarjem;
5. izpreminjevalni zakoni in uredbe k davku na poslovni promet;
6. uredba o skupnih banovinskih trošarinah;
7. pravilnik k ti uredbi;
8. komentar k posameznim določilom zakonov in uredb, obsegajoč vse sedaj veljavne razpise fin. ministrstva in ostala strokovna pojasnila;
9. abecedno kazalo gospodarskih predmetov, uvrščenih pod številke tarife skupnega davka.

V orientacijo v ti ogromni snovi služijo:

- a) vsebinski pregled,
 - b) splošno abecedno kazalo,
 - c) seznam uredb in razpisov, razvrščenih po zaporednih številkah.
- Zaradi izdaje te knjige se je izdaja »Dodatkov k neposrednim davkom« iz določa tehničnih razlogov malce zakesnila.

Nove knjige

»Naš rod.« Prejeli smo 8. številko tega odličnega mladinskega lista, s katero se je zaključil že VIII. letnik. Obsega 320 strani in je ves bogato ilustriran. Med so-trudniki najdemo imena znanih leposlov-nih avtorjev, kakor so Fr. Bevk, A. Cer-kenik, Mara Husova, A. Irgolič, M. Klop-čič, M. Kunčič, Ks. Meško, Pastuškin, Iv. Pregelj, itd. Pester je oddelek, ki je na-menjen najmlajšim, in v katerem so so-delovali mnogi znani mladinski pisatelji, kakor Cv. Golar, M. Kunčič, J. Ribičič, in drugi. List je redno objavljala tudi poučne sestavke pod zaglavjem »Doma in na tu-jem«. Med ilustratorji so zastopani neka-teri priznani risarji: M. Gaspari, B. Jakac, Tone Kralj, Fr. Mihelič, N. Pirnat, Kse-nija Prunkova, H. Smrekar, itd. — Ob za-ključku letnika moremo z veseljem ugo-toviti, da se je »Naš rod« v zadnjem letu še znatno izboljšal, tako da je zdaj go-tovo najlepši slovenski — pa tudi jugo-slovanski — mladinski list. Pri tem je tre-ba še pomisliti, da obenem z drugimi mla-dinskimi knjigami, ki jih izda vsako leto Mladinska matica, velja komaj din 22-50 na leto. Jugoslovansko učiteljsko združenje, ki izdaja list, sme biti upravičeno ponosno nanj. Uredil je tudi letošnji letnik Josip Ribičič.

PRIPOROČAMO VELIKO IZBIRO MOD-NIH LISTOV. INTERESANTOM PRE-SKRBUJEMO VSE INOZEMSKÉ REVI-JE IN KNJIGE. KNJIGARNA „UČITEL-J-SKE TISKARNE“ V LJUBLJANI.

Zdravstveni drobiž

»Zdravje.« Prejeli smo prva dva zvez-ka tega edinega slovenskega poljudno-zdravstvenega lista, ki vsebujeta številke 1 do 4 letošnjega letnika. »Zdravje« je izšlo letos v novi obleki in je, kakor do-slej, po svoji vsebini prav zanimivo in vredno priporočila. Vsebinska prvega zvezka je: Dr. Bojan Pirc: Napačno mišljenje. — Izpis iz silurske zgodovine. — Sr. Modic-

Cebela: Naše delo proti jetiki. — Hiša živ-ljenja polaga račun. — Dr. Fr. Göstl: Sta-rostna slaboumnost. — Starši, čuvajte otro-ke nesreči! — Inkubacija nalezljivih bolezi-ni. — Glasnik higienskih ustanov. — Drob-tine. — V številkah 3/4 je pa sledeča vse-bina: Dr. Ivo Pirc: V širjenju higijene se bomo rešili jetike. — Izpis iz silurske zgo-dovine. — Dr. Drago Chloupek: Kdo je morilec? — Sr. Modic - Cebela: Naše delo proti jetiki. — Ing. Lindtner: Higiena pre-hrane. — Statistične zanimivosti. — L. Me-gličeva: Kako pomoči nespečemu. — Opol-dansko spanje. — Iz dnevnika dušnega pa-stirja. — Zvižaja je priklicala pomoč. — Glasnik higienskih ustanov. — Drobline. — »Zdravje« se naroča v Ljubljani, Pred Ško-fijo št. 1 in velja za vse leto samo 30 din. Priporočamo!

Oblike kemično čisti, barva, plislra in lika tovarna J O S. R E I C H.

Po svetu

Položaj železničarjev v Avstriji. V zad-njih letih se je službeni in gmotni položaj avstrijskih železničarjev, ki so bili prej prav dobro plačani in imeli zelo ugodne službene pogoje, močno poslabšal. Postran-ski prejemki in doklade so se zelo znižale, nekaterim kategorijam do 67 %. Odprav-ljen je v praksi predpis o osemurnem de-lavniku. Poslabšani so pogoji za napredo-vanje, dopusti so bili skrčeni, pokojnina znižana, čeprav so se prispevki v pokoj-ninski sklad hudo zvišali. Tudi dajatve bolniške blagajne in rente so znižane. Zla-sti je pa hud udarec za avstrijske želez-ničarje izguba stalnosti in stanovskega za-stopstva, ki je imelo prej močan vpliv na personalno politiko pri železnicah. Povpreč-no je vsak železničar izgubil po 60 šilingov na mesec.

Pisarniške potrebščine in tiskovine za vse urade nudi najugodnejše „KNJIGARNA UČITELJSKE TISKARNE“ v Ljubljani in njena podružnica v Mariboru

Pomožno osebje in njegov podporni sklad

Finančno ministrstvo je izdalo navo-dilo, kako je postopati pri odmerjanju pri-spevkov pomožnih uslužbencev v službi države za njihov podporni sklad. Iz tega pojasnila od 30. oktobra 1936, štev. 39.552/I, objavljamo sledeče:

»1. Če je bil vlagatelj dne 1. aprila 1932 (do tega časa so morali biti namreč pomožni uslužbenci, dnevnicaarji itd. za-varovani pri OUZD po predpisih zakona o zavarovanju delavcev) že v službi drža-ve, pa mu je služba prenehala bodisi po uveljavljenju uredbe o podpornem skladu (8. novembra 1932) in je po nekem času bil vnovič sprejet na delo v službi države, se mu bo za podporni sklad odtegnila sa-mo razlika med novo in prejšnjo (zadnjo) nagrado, če je sploh taka razlika. Tako je treba to razumeti, ker ni mogoče smatrati, da je bil tak vlagatelj prvici postavljen, temveč da je postavljen vnovič, ker mu je po čl. 48. uredbe o podpornem skladu pri-znana kot čas vlaganja brez dolžnosti na-knadnega vplačila prispevkov, polovica ča-sa, odsluženega v službi države do 1. aprila 1932.

2. Če vlagatelj 1. aprila 1932 še ni bil v službi države, temveč je v službo vstopil po 1. aprilu 1932, a preden je bila uredba o podpornem skladu uveljavljena (pred 8. novembrom 1932), pa mu je služba po nekem času prenehala, in če bo vnovič sprejet na delo v službi države, tedaj se mu bo za podporni sklad odtegnila prav tako samo razlika med novo in prejšnjo (zadnjo) nagrado. Tako je to treba razumeti, ker tudi za takega vlagatelja ni mogoče smatrati, da je bil prvici postavljen, tem-več ga je smatrati kot vnovič postavljenega, ker so bili tak vlagatelji po § 56. fin. zakona za 1932/33 že pred in po uve-ljavljenju uredbe o podpornem skladu dolžni vlagati v podporni sklad in so vanj vplačevali samo redne prispevke.

3. Če vlagatelj 1. aprila 1932 ni bil v službi države, temveč je bil vanjo spre-jet po uveljavljenju uredbe o podpornem skladu (8. novembra 1932), se mu bo za podporni sklad odtegnila celotna nagrada

prvega meseca. To iz razloga, ker je takega vlagatelja treba smatrati, kakor da je bil prvici postavljen, in ker se takim vlagate-ljem po čl. 48. uredbe o podpornem skladu ves čas, prej odslužen v službi države, sploh ne računa kot čas vlaganja in se mo-ra smatrati, kakor da prej nikdar niso bili v službi države.

4. Skladno s spredaj navedenim se mo-rajo smatrati, kakor da so prvici postav-ljeni, tudi tisti pogodbeni uradniki, ki na dan 1. aprila 1933 niso bili v službi države, temveč so bili postavljeni po tem dnev-u. To zaradi tega, ker se po 2. toč. § 75. fin. zakona za 1933/34 ves čas, katerega so ti vlagatelji prebili v službi države do 1. aprila 1933, ne računa kot čas vlaganja, in jih je smatrati, kakor da niso bili nikdar prej v službi države.

Stara Ljubljana

6 krasnih razglednic v trobarvnem tisku, delo profesorja Šantla, se dobe v „Knji-garni učiteljske tiskarne“. Posamezne razglednice po 1 din.

Zanimive številke. V letu 1936. je po statistiki finančnega ministrstva država prejela uslužbenskega davka za 256,5 mili-jona dinarjev. Zanimivo je, da se je do-hodek uslužbenskega davka zvišal nasproti letu 1935. za 900.000 din. Bolj čudno in pre-senetljivo je pa, da se je uslužbenki davek zvišal zlasti od dohodkov drž. uslužbencev, namreč kar za 4,3 milijona din, tako da je v celoti lani znašal 123,5 milijona din. Na-sprotno se je pa davek od zasebnih name-ščencev in delavcev znižal. — Iz navede-nega bi sledilo, da so se prejemki državnih uslužbencev in upokojencev zvišali — ali pa, da se je njihovo število zvišalo. Vendar se zdi ta razlaga skoro nemogoča, zlasti če upoštevamo izredno zvišanje tega dav-ka. Stvar postane še manj razumljiva, če ugotovimo, da se je v Sloveniji sami donos uslužbenskega davka od državnih uslužben-cev znižal za 1,6 milijona din, medtem ko se je prav tam davek od zasebnih name-ščencev za približno enako vsoto zvišal. V splošnem se je ta davek od dohodkov drž. uslužbencev zvišal v Beogradu, v savski in v vardarski banovini. K zanimivim ugotov-itvam te statistike se o priliki še povr-nemo.

S V I L O

pravo in umetno, moderne vzorce, za damske obleke in

MANUFAKTURO vseh vrst v veliki izbiri dobro in poceni kupite pri znani tvrdki

NOVAK

MANUFAKTURNA TRGOVINA LJUBLJANA, KONGRESNI TRG 15 pri NUNSKI CERKVI

Tovariši

Kupujte pri tvrdkah, ki oglašujejo v „NAŠEM GLASU“! Kdor podpira nas, ga podpiramo mi!

Priporočamo tvrdko

M. Tičar, Ljubljana za nakup vseh pisarniških in šolskih potrebščin.

A. ŠARABON, Ljubljana

Telefon št. 26-66 Ustanovljeno leta 1886

Veletrgovina kolonialne in špecerijske robe

Velepražarna za kavo • Mlini za dišave Glavna zaloga rudninskih vod

FABIANI & JURJOVEC

LJUBLJANA — STRITARJEVA ULICA 5

Priporočamo svojo veliko izbiro volnenega blaga za gospode in dame. Belo blago za različno perilo v poljubni širini. Krasna zaloga zastorov in preprog. (Pliš, tapetri itd.) — Puh perje, kapok, volna, žima vedno v zalogi. Blago je iz prvovrstnih angleških in čeških tovarn. Gospodom uradnikom proti takojšnjemu plačilu 10% popusta.

T O V A R N A

VIDMAR

izdeluje dežnike, nogavice vseh vrst in svileni trikot-perilo

Trgovine: v Ljubljani, Pred Škofijo 19 in Prešernova ulica 20, Zagreb, Jurišićeva ulica 8 in Ilica 41a, Beograd, Kralja Milana 5, Novi Sad, Kralja Aleksandra 22

Prvovrstne kvalitete, nizke cene!

HRANILNI IN POSOJILNI KONZORCIJ

Kreditna zadruga državnih uslužbencev v Ljubljani, Gajeva ulica 9 — v lastni hiši Najstarejša kreditna zadruga v Jugoslaviji, ustanovljena leta 1874. Poštni čekovni račun štev. 10.681. Telefon štev. 3413. Posojila do Din 10.000 — vsem javnim nameščencem po 8% proti zaznambi na plačo na prvem mestu in poroštvo.

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin t. z. z. z.

Ljubljana, Vodnikov trg štev. 5 • Telefon štev. 2421

Širite

zadružno misel med svojimi tovariši!

Državni uslužbenci! Vaša nakupovalnica mora biti edino zadružna prodajalna. V zalogi ima vedno sveže špecerijsko blago. Dostava na dom brezplačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga. Na zalogi ima vsakovrsten porcelan, emajlirano kuhinjsko posodo, jedilni pribor, ki ne rjavi, itd.